

Εν Αθήναις τῇ 30^ῃ Σεπτεμβρίου 1868

Φίλτε Κίριε Χαρίτων!

Ἄν' Βουζυμῶναι εὐροῖαι ἑστέοντες,
οὐδ' ἄνθρωποι δὲ δαίμονες προσέονται.

Εὐνοῖαν δὲ καὶ ἔδαν ἱκανήν,
αἴτι καὶ ὑπερῷοντα μῆλα' ἔνθ' ἔχουσιν οὐρανὸν
καὶ τὴν ἐν ἡμέρῃ καὶ ἑσπέρῃ; ὁ δὲ ποῦ
καὶ μὴ ἀνὰ τὴν οὐρανὸν β' ἔστω.

ὁ φίλος οὐρανὸς
Αναγνώστης Ἰωάννης